

גילה צור

“גילה צור” / הארץ / 1.4.66 / תע' יחיד / גלריה “מסדה” / תל-אביב

דרך ארוכה עברה גילה צור מאז תערוכת היחיד האחרונה מפרי מכחולה, שנערכה לפני כשנתיים. סגנון ציורה, שכבר אז היה אישי ומיוחד, התגבש בינתיים, לוטש והתעצם. בתערוכה הנוכחית נראה שהציירת הפיקה הרבה מלימוד סוד הצמצום: המבנה בציוריה מרוכז ובהיר יותר, מערכת כתמי המכחול משולבת באורח הדוק יותר עם הקוויות של הפחם, וכל אלה יחד מותאמים יותר למושא הפיגורטיבי.

גם הצבעוניות, שבתערוכה הקודמת עדיין לא השתלבה היטב עם המבנה השחור-לבן, מופיעה עתה בקשר אורגני עם הרישומים.

עם הריכוז והצלילות שהושגו בתערוכה הנוכחית, וסילוק הניגוד בין דרך העיצוב והתוכן הנובע מהמושא הפיגורטיבי, נחשף בעוצמה רבה יותר גם עולם התוכן של ציורים אלה. תוך עיוות אקספרסיבי של הדמויות, מציגה גילה צור בעת ובעונה אחת גם צד מאוים, וכמעט אכזרי, וגם צד מלא היתול והומור. פני המסכות והחיות מהווים צירוף של מפלצות ילדות שובבות ומוזרות השייכות לעולם הדמיון והאגדה, וגילומי דינאמיקה פנימית של מושאים ריאליים לגמרי, כגון חתול או אדם מסוים.